

Zbigniew Dłubakowski

Gutkowo, st. 3, gm. Siemiątkowo,
woj. ciechanowskie, AZP 44-57/1 lub
44-58/6

Informator Archeologiczny : badania 31, 112-113

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zakład Naukowo-Edytorski s. c.). Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A. Przebadano powierzchnię 1638 m².

Stanowisko odkryto w 1994 r., podczas badań powierzchniowych. Zlokalizowane jest ono ok. 750 m na wschód od wsi, na garbie terenowym wcinającym się w obszar podmokły, pocięty ciekami wodnymi. Pod warstwą humusu, w stropie warstwy piasku calcowego odkryto 10 obiektów w postaci jam o nieregularnych zarysach, wymiarach od 100 cm średnicy do 140 x 280 cm i głębokości 10 - 40 cm.

Wypełniska jam stanowił piasek w różnych odcieniach koloru brunatnego lub brązowy, często ze śladami spalenizny. W większości wypełnisk znajdowano również kamienie. Nie tworzyły one jednak żadnych określonych konstrukcji. W 9 obiektach znaleziono ceramikę starożytną w liczbie od 1 do 15 fragmentów, z wyjątkiem obiektu 2, z którego pozyskano ok. 130 fragmentów ceramiki starożytnej. Łącznie z warstwy humusu oraz z wypełnisk obiektów uzyskano 264 fragmenty ceramiki starożytnej, 4 fragmenty ceramiki średniowiecznej, 1 zabytek krzemienisty i 1 fragment kości zwierzęcej.

Wszystkie fragmenty starożytnych naczyń glinianych przypisać należy kulturze łużyckiej i datować na schyłek epoki brązu lub początek epoki żelaza. Zaznaczyć jednak należy, że datowanie, z braku wystarczająco charakterystycznych fragmentów, oparto na cechach technologicznych i ogólnym podobieństwie do materiałów z Gutkowa, stan. 3.

Wyniki badań na stanowisku 1 w Grzybowie wskazują na funkcjonowanie w tym miejscu w przeszłości osady kultury łużyckiej.

Stan zachowania stanowiska jest dobry, ale niska ilość materiału zabytkowego i silne jego rozdrobnienie powoduje, że rangę obiektu uznać należy za niską.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Ciechanowie

Wyniki badań publikowane w serii publikacji finansowanej przez EuRoPol GAZ S.A.

Badania nie będą kontynuowane.

Gulin Młyn, st. 1, gm. Zakrzew, woj. radomskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

GUTKOWO, st. 3, gm. Siemiątkowo, woj. ciechanowskie, AZP 44-57/1 lub 44-58/6

- osada kultury łużyckiej (schyłek epoki brązu - wczesna epoka żelaza)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego („Ignis” Zakład Naukowo-Edytorski s. c.). Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A. Przebadano powierzchnię 910 m².

Stanowisko odkryto w 1994r., podczas badań powierzchniowych prowadzonych na terasie projektowanego gazociągu tranzytowego Płw. Jamał - Europa Zachodnia.

Stanowisko znajduje się około 600 m na południe od wsi, na dość wyraźnie wyeksponowanym tarasie nadzalewowym, przy płn. krawędzi doliny potoku Zadębie. Badania wyprzedzające budowę gazociągu tranzytowego Płw. Jamał - Europa Zachodnia przeprowadzono w lipcu i sierpniu 1997 r. Wykop o wymiarach 13 x 70 m, oznaczony nr 1, założony na osi przyszłego gazociągu obejmował pełną szerokość pasa terenu przeznaczanego do odhumusowania na potrzeby inwestycji.

Pod warstwą humusu o miąższości ok. 28 cm, w którym znajdowała się ceramika nowożytna zalegała warstwa jasnobrązowo- i brązowoszarego piasku o miąższości 10 - 30 cm, w której dość licznie występowały fragmenty ceramiki starożytnej oraz nieliczne fragmenty ceramiki nowożytnej i zabytki krzemienne. W warstwie tej odsłonięto stropy 6 jam (obiekty nr nr 1,1 a, 2-5, 8). Pozostałe jamy odkryte podczas badań (obiekty nr: 6 a-g, 7 a-g, 9, 9 a, 10-15) znajdowały się w stropie zalegającego pod warstwą wyżej opisaną piasku calcowego. Wymiary jam wahały się od 14 x 16 cm do 80 x 130 cm. Głębokość wahała się od 4 do 38 cm. Zarysy jam w przekroju poziomym i pionowym były najczęściej nieregularne. Wypełniska jam stanowił piasek o ciemnym zabarwieniu. Zabytki w postaci silnie rozdrobnionych i mało charakterystycznych fragmentów ceramiki starożytnej znaleziono jedynie w obiektach nr 4 i 8.

Na szczególną uwagę zasługują obiekty 6 a-c, które bez wątpienia były jamami po słupach obwarowanych kamieniami. Obiekty te wraz z obiektami 6 d-g (jamy po słupach?) formują czworobok. Być może są to pozostałości budynku podobnie jak sąsiadujący z obiektami 6 a-g kompleksu obiektów 7 a-g.

Łącznie podczas badań znaleziono ponad 600 fragmentów ceramiki nowożytnej, ponad 3500 fragmentów ceramiki kultury łużyckiej ze schyłku epoki brązu i początków okresu epoki żelaza i 22 zabytki krzemienne.

Ponieważ ceramika starożytna szczególnie licznie występowała w zachodnim krańcu wykopu konieczne jest rozszerzenie zasięgu badań w tym kierunku. Właściciel sąsiedniego pola nie wyraził jednak zgody na prowadzenie badań.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ Ochrony w Ciechanowie.

Wyniki badań publikowane będą w serii publikacji EuRoPol GAZ S.A.

Badania będą kontynuowane po odhumusowaniu terenu w związku z planowaną inwestycją.

Hrebenne, st. 10, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

Hrebenne, st. 34, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

Inowrocław, st. 100, gm. loco, woj. bydgoskie - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Janki Dolne, st. 11, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

JANKI DOLNE, st.12, gm. Horodło, woj. zamojskie, AZP 85-96/59

- osada kultury łużyckiej (wczesna epoka żelaza - okres halsztacki)

Badania wykopaliskowe kierowane przez mgr. mgr. Józefa Niedźwiedzia i Wiesława Komana (Usługi Archeologiczne i Geodezyjne „Profil”). Finansowane przez PSOZ. Przebadano 0,5 ara.

Stanowisko znane było z badań powierzchniowych, przeprowadzonych przez 1983 roku.

W trakcie tegorocznych badań odkryto 2 obiekty ziemne o charakterze gospodarczych jam osadowych, które na podstawie fragmentów naczyń w nich znalezionych można zaliczyć do kultury łużyckiej i datować na wczesny okres epoki żelaza (okres halsztacki). Na stanowisku tym odkryto także okop z II wojny światowej.

Materiały zdeponowano w Muzeum im. ks. Stanisława Staszica w Hrubieszowie. Dokumentacja znajduje się w PSOZ w Zamościu.

JAWTY WIELKIE, st. 2, gm. Susz, woj. elbląskie, AZP 25-49/7

- osada otwarta kultury pomorskiej (okres halsztacki)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w październiku przez mgr. Zbigniewa Sawickiego (Muzeum Zamkowe w Malborku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 67 m².

Stanowisko zlokalizowane jest na wschodnim skraju lasu, 60 m na wschód od małego ciek wodnego wpadającego do Jeziora Grażymowskiego, na stoku doliny, w terenie silnie pofałdowanym. Jest bardzo zniszczone wieloletnim wydobywaniem piasku (wtórnie traktowane jako śmietnisko). Ślady osadnictwa zostały odkryte tu w trakcie badań AZP w 1983 r. W 1997 r. przebadano najbardziej zagrożony obszar, przylegający bezpośrednio do krawędzi dzikiego wybierzyska. Założono dwa wykopy (52 i 15 m²). Wykop I o powierzchni 52 m² zlokalizowano w części płn., najbardziej zniszczonej z czytelną warstwą kulturową, z obiektami i materiałem zabytkowym na powierzchni. Odkryto 5 obiektów. Wyróżniono wśród nich 1 obiekt o charakterze mieszkalnym (ziemianka?), 2 jamy zasobowe, 2 paleńska (jedno w stanie poważnej destrukcji). Ponadto wytyczono niewielki wykop o powierzchni 15 m² w odległości około 30 m na północny-zachód od wykopu. Odsłonięte nawarstwienia miały charakter